

Ester 1

1α Ἔτους δευτέρου βασιλεύοντος Ἀρταξέρξου τοῦ μεγάλου τῆ μιᾶ τοῦ Νισα ἐνύπνιον εἶδεν Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ιαίρου τοῦ Σεμείου τοῦ Κισαίου ἐκ φυλῆς Βενιαμιν, 1β Ἰουδαῖος οἰκῶν ἐν Σούσοις τῆ πόλει, ἄνθρωπος μέγας θεραπεύων ἐν τῆ αὐλῇ τοῦ βασιλέως· 1γ δὲ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, ἧς ἠχμαλώτευσεν Ναβουχοδονοσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐξ Ἱερουσαλημ μετὰ Ἰερχονίου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας. 1δ τοῦτο αὐτοῦ τὸ ἐνύπνιον· καὶ ἰδοὺ φωναὶ καὶ θόρυβος, βρονταὶ καὶ σεισμός, τάραχος ἐπὶ τῆς γῆς· 1ε ἰδοὺ δύο δράκοντες μεγάλοι ἔτοιμοι προῆλθον ἀμφοτέροι παλαίειν, καὶ ἐγένετο αὐτῶν φωνὴ μεγάλη· 1φ τῆ φωνῇ αὐτῶν ἠτοιμάσθη πᾶν ἔθνος εἰς πόλεμον ὥστε πολεμῆσαι δικαίων ἔθνος. 1γ ἰδοὺ ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, θλίψις καὶ στενοχωρία, κάκωσις καὶ τάραχος μέγας ἐπὶ τῆς γῆς· 1η ἐταράχθη δίκαιον πᾶν ἔθνος φοβούμενοι τὰ ἑαυτῶν κακὰ καὶ ἠτοιμάσθησαν ἀπολέσθαι καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν θεόν. 1ι δὲ τῆς βοῆς αὐτῶν ἐγένετο ὡσανεὶ ἀπὸ μικρᾶς πηγῆς ποταμὸς μέγας, ὕδωρ πολὺ· 1κ καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν, καὶ οἱ ταπεινοὶ ὑψώθησαν καὶ κατέφαγον τοὺς ἐνδόξους. 1λ διεγερθεὶς Μαρδοχαῖος ὁ ἐωρακῶς τὸ ἐνύπνιον τοῦτο καὶ τί ὁ θεὸς βεβούλευται ποιῆσαι, εἶχεν αὐτὸ ἐν τῆ καρδίᾳ καὶ ἐν παντὶ λόγῳ ἠθέληεν ἐπιγνῶναι αὐτὸ ἕως τῆς νυκτός. 1μ ἠσύχασεν Μαρδοχαῖος ἐν τῆ αὐλῇ μετὰ Γαβαθα καὶ Θαρρα τῶν δύο εὐνούχων τοῦ βασιλέως τῶν φυλασσόντων τὴν αὐλὴν 1ν τε αὐτῶν τοὺς λογισμοὺς καὶ τὰς μερίμνας αὐτῶν ἐξηρεύνησεν καὶ ἔμαθεν ὅτι ἐτοιμάζουσιν τὰς χεῖρας ἐπιβαλεῖν Ἀρταξέρξῃ τῷ βασιλεῖ, καὶ ὑπέδειξεν τῷ βασιλεῖ περὶ αὐτῶν· 1ο ἐξ᾽ τασεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο εὐνούχους, καὶ ὁμολογᾶσαντες ἀπ᾽ ἤχθησαν. 1π ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους εἰς μνημόσυνον, καὶ Μαρδοχαῖος ἔγραψεν περὶ τῶν λόγων τούτων· 1θ ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς Μαρδοχαίῳ θεραπεύειν ἐν τῆ αὐλῇ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόματα περὶ τούτων. 1ρ ἦν Ἀμαν Ἀμαδαθου Βουγαῖος ἐνδοξὸς ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· καὶ ἐζ᾽ τῆσεν κακοποιῆσαι τὸν Μαρδοχαῖον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν δύο εὐνούχων τοῦ βασιλέως. 1 Καὶ ἐγένετο μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀρταξέρξου, οὗτος ὁ Ἀρταξέρξης ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἑκατὸν εἴκοσι ἐπτὰ χωρῶν ἐκράτησεν, 2 ἐν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις, ὅτε ἐθρονίσθη ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐν Σούσοις τῆ πόλει, 3 ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει βασιλεύοντος αὐτοῦ δοχὴν ἐποίησεν τοἷς φίλοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν καὶ τοῖς Περσῶν καὶ Μ᾽δων ἐνδόξοις καὶ τοῖς ἄρχουσιν τῶν σατραπῶν. 4 καὶ μετὰ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖξαι αὐτοῖς τὸν πλοῦτον τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τὴν δόξαν τῆς εὐφροσύνης τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ ἐπὶ ἡμέρας ἑκατὸν ὀγδοῶκοντα, 5 ὅτε δὲ ἀνεπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ γάμου, ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον τοῖς ἔθνεσιν τοῖς εὐρεθεῖσιν εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ ἡμέρας ἕξ ἐν αὐλῇ οἴκου τοῦ βασιλέως 6 κεκοσμημένῃ βυσσίνοις καὶ καρπασίνοις τεταμένοις ἐπὶ σχοινίοις βυσσίνοις καὶ πορφυροῖς ἐπὶ κύβοις χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς ἐπὶ στύλοις παρίνοις καὶ λιθίνοις· κλίνας χρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ ἐπὶ λιθοστρώτου σμαραγδῖτου λίθου καὶ πιννίνου καὶ παρίνου λίθου καὶ στρωμαὶ διαφανεῖς ποικίλως διηνησιμένα, κύκλω ρόδα πεπασμένα· 7 ποτῖρια χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ ἀνθράκινον κυλίκιον προκείμενον ἀπὸ ταλάντων τρισμυρίων· οἶνος πολὺς καὶ ἡδύς, ὃν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἔπινεν.

8 ὁ δὲ πότος οὗτος οὐ κατὰ προκείμενον νόμον ἐγένετο, οὕτως δὲ ἠθέλησεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπέταξεν τοῖς οἰκονόμοις ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων. 9 καὶ Ἀστιν ἡ βασίλισσα ἐποίησε πότον ταῖς γυναῖξιν ἐν τοῖς βασιλείοις, ὅπου ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης. 10 ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἡδῶς γενόμενος ὁ βασιλεὺς εἶπεν τῷ Ἀμαν καὶ Βαζαν καὶ Θαρρα καὶ Βωραζῆ καὶ Ζαθολθα καὶ Ἀβαταζα καὶ Θαραβα, τοῖς ἑπτὰ εὐνούχοις τοῖς διακόνοις τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου, 11 εἰσαγαγεῖν τὴν βασίλισσαν πρὸς αὐτὸν βασιλεύειν αὐτὴν καὶ περιθεῖναι αὐτῇ τὸ διάδημα καὶ δεῖξαι αὐτὴν πᾶσιν τοῖς ἄρχουσιν καὶ τοῖς ἔθνεσιν τὸ κάλλος αὐτῆς, ὅτι καλὴ ἦν. 12 καὶ οὐκ εἰσ᾽ κούσεν αὐτοῦ Ἀστιν ἡ βασίλισσα ἐλθεῖν μετὰ τὸν εὐνούχων. καὶ ἐλυπ᾽ ἦ ὁ βασιλεὺς καὶ ὠργίσθη 13 καὶ εἶπεν τοῖς φίλοις αὐτοῦ Κατὰ ταῦτα ἐλάλησεν Ἀστιν, ποι᾽ σάτε οὖν περὶ τούτου νόμον καὶ κρίσιν. 14 καὶ προσῆλθεν αὐτῷ Ἀρκεσαῖος καὶ Σαρσαθαῖος καὶ Μαλθησαρ οἱ ἄρχοντες Περσῶν καὶ Μ᾽δων οἱ ἐγγῆς τοῦ βασιλέως οἱ πρῶτοι παρακαθ᾽ ἄνω τοῦ βασιλέως 15 καὶ ἀπ᾽ ἠγγειλαν αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους ὡς δεῖ ποιῆσαι Ἀστιν τῇ βασιλίσει, ὅτι οὐκ ἐποίησεν τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως προσταχθέντα διὰ τῶν εὐνούχων. 16 καὶ εἶπεν ὁ Μουχαιὸς πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἄρχοντας Οὐ τὸν βασιλέα μόνον ἠδίκησεν Ἀστιν ἡ βασίλισσα, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς ἡγουμένους τοῦ βασιλέως 17 (καὶ γὰρ διηγ᾽ σατο αὐτοῖς τὰ ῥ᾽ματα τῆς βασιλίσεως καὶ ὡς ἀντίειπεν τῷ βασιλεῖ). ὡς οὖν ἀντίειπεν τῷ βασιλεῖ Ἀρταξέρξῃ, 18 οὕτως σ᾽ ἄμερον αἱ τυραννίδες αἱ λοιπαὶ τῶν ἀρχόντων Περσῶν καὶ Μ᾽δων ἀκούσασαι τὰ τῷ βασιλεῖ λεχθέντα ὑπ᾽ αὐτῆς τολμ᾽ σουσιν ὁμοίως ἀτιμάσαι τοὺς ἄνδρας αὐτῶν. 19 εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, προσταξάτω βασιλικόν, καὶ γραφ᾽ τω κατὰ τοὺς νόμους Μ᾽δων καὶ Περσῶν· καὶ μὴ ἄλλως χρησάσθω, μηδὲ εἰσελάτω ἔτι ἡ βασίλισσα πρὸς αὐτόν, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῆς δότω ὁ βασιλεὺς γυναικὶ κρείττονι αὐτῆς. 20 καὶ ἀκουσθ᾽ τω ὁ νόμος ὁ ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ὃν ἐὰν ποιῇ, ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ οὕτως πάσαι αἱ γυναῖκες περιθ᾽ σουσιν τιμὴν τοῖς ἀνδράσιν ἑαυτῶν ἀπὸ πτωχοῦ ἕως πλουσίου. 21 καὶ ἤρσεν ὁ λόγος τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄρχουσι, καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς καθὰ ἐλάλησεν ὁ Μουχαιὸς· 22 καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶσαν τὴν βασιλείαν κατὰ χώραν κατὰ τὴν λέξιν αὐτῶν ὥστε εἶναι φόβον αὐτοῖς ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν.

Ester 2

1 Καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐκόπασεν ὁ βασιλεὺς τοῦ θυμοῦ καὶ οὐκέτι ἐμ᾽ ἴσθη τῆς Ἀστιν μνημονεύων οἷα ἐλάλησεν καὶ ὡς κατέκρινεν αὐτ᾽· 2 καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως Ζητηθ᾽ τω τῷ βασιλεῖ κοράσια ἄφθορα καλὰ τῷ εἶδει· 3 καὶ καταστ᾽ σει ὁ βασιλεὺς κωμάρχας ἐν πάσαις ταῖς χώραις τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἐπιλεξάτωσαν κοράσια παρθενικὰ καλὰ τῷ εἶδει εἰς Σουσαν τὴν πόλιν εἰς τὸν γυναικῶνα, καὶ παραδοθ᾽ τωσαν τῷ εὐνούχῳ τοῦ βασιλέως τῷ φύλακι τῶν γυναικῶν, καὶ δοθ᾽ τω σμῆγμα καὶ ἡ λοιπὴ ἐπιμέλεια· 4 καὶ ἡ γυν᾽, ἡ ἂν ἀρέσῃ τῷ βασιλεῖ, βασιλεύσει ἀντὶ Ἀστιν. καὶ ἤρσεν τῷ βασιλεῖ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐποίησεν οὕτως. 5 Καὶ ἄνθρωπος ἦν Ἰουδαῖος ἐν Σούσοις τῆ πόλει, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ιαίρου τοῦ Σεμείου τοῦ Κισαίου ἐκ φυλῆς Βενιαμιν,

6 ὃς ἦν αἰχμάλωτος ἐξ Ἱερουσαλημ, ἦν ἠχμαλώτευσεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος.
7 καὶ ἦν τούτῳ παῖς θρεπτῶ, θυγάτηρ Ἀμιναδαβ ἀδελφοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ὄνομα αὐτῇ Εσθηρ· ἐν δὲ τῷ μεταλλάξαι αὐτῆς τοὺς γονεῖς ἐπαίδευσεν αὐτὴν ἐαυτῷ εἰς γυναῖκα· καὶ ἦν τὸ κοράσιον καλὸν τῷ εἶδει.
8 καὶ ὅτε ἠκούσθη τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα, συνῆχθησαν κοράσια πολλὰ εἰς Σουσαν τὴν πόλιν ὑπὸ χεῖρα Γαι, καὶ ἤχθη Εσθηρ πρὸς Γαι τὸν φύλακα τῶν γυναικῶν.
9 καὶ ἤρρεσεν αὐτῷ τὸ κοράσιον καὶ εὗρεν χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἔσπευσεν αὐτῇ δοῦναι τὸ σμήγμα καὶ τὴν μερίδα καὶ τὰ ἐπτὰ κοράσια τὰ ἀποδεδειγμένα αὐτῇ ἐκ βασιλικῆς καὶ ἐχρῆσται αὐτῇ καλῶς καὶ ταῖς ἄβραις αὐτῆς ἐν τῷ γυναικῶν.
10 καὶ οὐχ ὑπέδειξεν Εσθηρ τὸ γένος αὐτῆς οὐδὲ τὴν πατρίδα, ὃ γὰρ Μαρδοχαῖος ἐνετείλατο αὐτῇ μὴ ἀπαγγεῖλαι.
11 καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ὁ Μαρδοχαῖος περιεπάτει κατὰ τὴν αὐλὴν τὴν γυναικείαν ἐπισκοπῶν τί Εσθηρ συμβῆσεται.
12 οὗτος δὲ ἦν καιρὸς κορασίῳ εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, ὅταν ἀναπληρώσῃ μῆνας δέκα δύο· οὕτως γὰρ ἀναπληροῦνται αἱ ἡμέραι τῆς θεραπείας, μῆνας ἐξ ἀλειφόμενοι ἐν συμυρνίνῳ ἐλαίῳ καὶ μῆνας ἐξ ἐν τοῖς ἀρώμασιν καὶ ἐν τοῖς σμῆγμασιν τῶν γυναικῶν,
13 καὶ τότε εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ὁ ἐὰν εἴπῃ, παραδώσει αὐτῇ συνεισέρχεσθαι αὐτῇ ἀπὸ τοῦ γυναικῶνος ἕως τῶν βασιλείων.
14 δειλὴς εἰσπορεύεται καὶ πρὸς ἡμέραν ἀποτρέχει εἰς τὸν γυναικῶνα τὸν δεύτερον, οὗ Γαι ὁ εὐνοῦχος τοῦ βασιλέως ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν, καὶ οὐκέτι εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα, ἐὰν μὴ κληθῇ ὄνοματι.
15 ἐν δὲ τῷ ἀναπληροῦσθαι τὸν χρόνον Εσθηρ τῆς θυγατρὸς Ἀμιναδαβ ἀδελφοῦ πατρὸς Μαρδοχαίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα οὐδὲν ἠθέτησεν ὧν αὐτῇ ἐνετείλατο ὁ εὐνοῦχος ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν· ἦν γὰρ Εσθηρ εὐρίσκουσα χάριν παρὰ πάντων τῶν βλεπόντων αὐτῆς.
16 καὶ εἰσηλθεν Εσθηρ πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα τῷ δωδεκάτῳ μηνί, ὃς ἐστὶν Ἀδαρ, τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ.
17 καὶ ἠράσθη ὁ βασιλεὺς Εσθηρ, καὶ εὗρεν χάριν παρὰ πάσας τὰς παρθένους, καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὸ διάδημα τὸ γυναικείου.
18 καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἐπὶ ἡμέρας ἐπτὰ καὶ ὕψωσεν τοὺς γάμους Εσθηρ καὶ ἄφεσιν ἐποίησεν τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.
19 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐθεράπευεν ἐν τῇ αὐλῇ.
20 ἡ δὲ Εσθηρ οὐχ ὑπέδειξεν τὴν πατρίδα αὐτῆς· οὕτως γὰρ ἐνετείλατο αὐτῇ Μαρδοχαῖος φοβεῖσθαι τὸν θεὸν καὶ ποιεῖν τὰ προστάγματα αὐτοῦ, καθὼς ἦν μετ' αὐτοῦ, καὶ Εσθηρ οὐ μετ' ἠλάξεν τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς.
21 Καὶ ἐλυπῆθησαν οἱ δύο εὐνοῦχοι τοῦ βασιλέως οἱ ἀρχισωματοφύλακες ὅτι προῆχθη Μαρδοχαῖος, καὶ ἐζῶντον ἀποκτεῖναι Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα.
22 καὶ ἐδηλώθη Μαρδοχαίῳ ὁ λόγος, καὶ ἐσῆμανεν Εσθηρ, καὶ αὐτῇ ἐνεφάνισεν τῷ βασιλεὶ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς.
23 ὁ δὲ βασιλεὺς ἤτασεν τοὺς δύο εὐνοῦχους καὶ ἐκρέμασεν αὐτούς· καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς καταχωρῆσαι εἰς μνημόσυνον ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ ὑπὲρ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου ἐν ἐγκωμίῳ.

Ester 3

1 Μετὰ δὲ ταῦτα ἐδόξασεν ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης Ἀμαν Ἀμαδαθου Βουγαίου καὶ ὕψωσεν αὐτόν, καὶ ἐπροωβάθρει πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ.

2 καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ αὐλῇ προσεκύνουν αὐτῷ, οὕτως γὰρ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ποιῆσαι· ὁ δὲ Μαρδοχαῖος οὐ προσεκύνει αὐτῷ.
3 καὶ ἐλάλησαν οἱ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως τῷ Μαρδοχαίῳ Μαρδοχαίε, τί παρακούεις τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα;
4 καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐλάλουν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπέκουεν αὐτῶν· καὶ ὑπέδειξεν τῷ Ἀμαν Μαρδοχαίῳ τοῖς τοῦ βασιλέως λόγοις ἀντιτασσόμενον· καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος ὅτι Ἰουδαῖός ἐστιν.
5 καὶ ἐπιγνοὺς Ἀμαν ὅτι οὐ προσκυνεῖ αὐτῷ Μαρδοχαῖος, ἐθυμώθη σφόδρα.
6 καὶ ἐβουλεύσατο ἀφανίσει πάντας τοὺς ὑπὸ τῆς Ἀρταξέρξου βασιλείαν Ἰουδαίους.
7 καὶ ἐποίησεν ψῆφισμα ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου καὶ ἐβαλεν κλῆρους ἡμέραν ἐξ ἡμέρας καὶ μῆνα ἐκ μηνῶν ὥστε ἀπολέσει ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ γένος Μαρδοχαίου, καὶ ἔπεσεν ὁ κληρὸς εἰς τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τοῦ μηνός, ὃς ἐστὶν Ἀδαρ.
8 καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην λέγων Ὑπάρχει ἔθνος διεσπαρμένον ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ σου, οἱ δὲ νόμοι αὐτῶν ἕξαστοι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, τῶν δὲ νόμων τοῦ βασιλέως παρακούουσιν, καὶ οὐ συμφέρει τῷ βασιλεὶ εἶδαι αὐτούς·
9 εἰ δοκεῖ τῷ βασιλεὶ, δογματισάτω ἀπολέσει αὐτούς, καὶ γὰρ διαγράψω εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ βασιλέως ἀργυρίου τάλαντα μύρια.
10 καὶ περιελόμενος ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον ἔδωκεν εἰς χεῖρα τῷ Ἀμαν σφραγίσαι κατὰ τῶν γεγραμμένων κατὰ τῶν Ἰουδαίων.
11 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμαν Τὸ μὲν ἀργύριον ἔχε, τῷ δὲ ἔθνη χρῶ ὡς βούλει.
12 καὶ ἐκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ βασιλέως μηνὶ πρώτῳ τῆς τρισκαίδεκάτης καὶ ἔγραψαν, ὡς ἐπέταξεν Ἀμαν, τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ἀρχουσιν κατὰ πάσαν χώραν ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας, ταῖς ἑκατὸν εἴκοσι ἐπτὰ χώραις, τοῖς τε ἀρχουσὶ τῶν ἐθνῶν κατὰ τὴν αὐτῶν λέξιν δι' Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως.
13 καὶ ἀπεστάλη διὰ βιβλιαφόρων εἰς τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν ἀφανίσει τὸ γένος τῶν Ἰουδαίων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μηνός δωδεκάτου, ὃς ἐστὶν Ἀδαρ, καὶ διαρπάσει τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν.
13α δὲ ἐπιστολῆς ἐστὶν τὸ ἀντίγραφον τότε βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἴκοσι ἐπτὰ χωρῶν ἀρχουσὶ καὶ τοπάρχαις ὑποτεταγμένοις τάδε γράφει
13β ἐπάρξας ἐθνῶν καὶ πάσης ἐπικρατῆσας οἰκουμένης ἐβουλῆθη, μὴ τῷ θράσει τῆς ἐξουσίας ἐπαιρόμενος, ἐπεικέστερον δὲ καὶ μετὰ ἠπιότητος ἀεὶ διεξάγων, τοὺς τῶν ὑποτεταγμένων ἀκυμάτους διὰ παντὸς καταστήσαι βίους, τῶν τε βασιλείαν ἡμερον καὶ πορευτὴν μέχρι περάτων παρεξόμενος ἀνανεώσασθαι τε τὴν ποθουμένην τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις εἰρήνην.
13ξ δέ μου τῶν συμβούλων πῶς ἂν ἀχθεῖ τοῦτο ἐπὶ πέρας, σωφροσύνη παρ' ἡμῖν διενέγκας καὶ ἐν τῇ εὐνοίᾳ ἀπαραλλάκτως καὶ βεβαίᾳ πίστει ἀποδεδειγμένος καὶ δεύτερον τῶν βασιλείων γέρας ἀπεννηγμένος Ἀμαν
13δ ἡμῖν ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην φυλαῖς ἀναμεμῖχθαι δυσμενῆ λαὸν τινὰ τοῖς νόμοις ἀντίθετον πρὸς πᾶν ἔθνος τὰ τε τῶν βασιλείων παραπέμποντας διηλεκτῶς διατάγματα πρὸς τὸ μὴ κατατίθεσθαι τὴν ὑφ' ἡμῶν κατευθυνομένην ἀμέμπτως συναρχίαν.
13ε οὖν τότε τὸ ἔθνος μονώτατον ἐν ἀντιπαραγωγῇ παντὶ διὰ παντὸς ἀνθρώπῳ κείμενον διαγωγὴν νόμων ξενίζουσαν παραλλάσσον καὶ δυσνοοῦν τοῖς ἡμετέροις πράγμασιν τὰ χεῖριστα συντελοῦν κακὰ καὶ πρὸς τὸ μὴ τὴν βασιλείαν εὐσταθείας τυγχάνειν·
13φ οὖν τοὺς σημεινομένους ἡμῖν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ὑπὸ Ἀμαν τοῦ τεταγμένου ἐπὶ τῶν πραγμάτων καὶ δευτέρου πατρὸς ἡμῶν πάντας σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἀπολέσει ὀλορρίζει ταῖς τῶν ἐχθρῶν μαχαίραις ἄνευ

παντός οίκτου και φειδοῦς τῆ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνὸς Ἀδαρ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους,
13γ οἱ πάλαι και νῦν δυσμενεῖς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ βιαίως εἰς τὸν ἄδην καταλθόντες εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον εὐσταθῆ και ἀτάραχα παρέχουσιν ἡμῖν διὰ τέλους τὰ πράγματα.
14 τὰ δὲ ἀντίγραφα τῶν ἐπιστολῶν ἐξετίθετο κατὰ χώραν, και προσετάγη πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐτοιμοὺς εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην.
15 ἐσπεύδετο δὲ τὸ πρᾶγμα και εἰς Σουσαν· ὁ δὲ βασιλεὺς και Ἀμαν ἐκωθονίζοντο, ἐταράσσεται δὲ ἡ πόλις.

Ester 4

1 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐπιγνοὺς τὸ συντελούμενον διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ και ἐνεδύσατο σάκκον και κατεπάσατο σποδὸν και ἐκπηᾶσας διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ἐβόα φωνῆ μεγάλη Αἴρεται ἔθνος μηδὲν ἡδικηκός.
2 και ἦλθεν ἕως τῆς πύλης τοῦ βασιλέως και ἔστη· οὐ γὰρ ἦν ἐξὸν αὐτῷ εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐλὴν σάκκον ἔχοντι και σποδόν.
3 και ἐν πάσῃ χώρᾳ, οὗ ἐξετίθετο τὰ γράμματα, κραυγῆ και κοπετὸς και πένθος μέγα τοῖς Ιουδαίοις, σάκκον και σποδὸν ἔστρωσαν ἑαυτοῖς.
4 και εἰσῆλθον αἱ ἄβραι και οἱ εὐνοῦχοι τῆς βασιλείσης και ἀνγγειλαν αὐτῇ, και ἐταράχθη ἀκούσασα τὸ γεγονός και ἀπέστειλεν στολισαὶ τὸν Μαρδοχαῖον και ἀφελῆσθαι αὐτοῦ τὸν σάκκον, ὁ δὲ οὐκ ἐπέισθη.
5 ἡ δὲ Εσθηρ προσεκαλέσατο Ἀχραθαῖον τὸν εὐνοῦχον αὐτῆς, ὃς παρῆσται αὐτῇ, και ἀπέστειλεν μαθεῖν αὐτῇ παρὰ τοῦ Μαρδοχαίου τὸ ἀκριβές·
7 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸ γεγονός και τὴν ἐπαγγελίαν, ἣν ἐπηγγεῖλατο Ἀμαν τῷ βασιλεῖ εἰς τὴν γάζαν ταλάντων μυρίων, ἵνα ἀπολέσῃ τοὺς Ιουδαίους·
8 και τὸ ἀντίγραφον τὸ ἐν Σούσοις ἐκτεθὲν ὑπὲρ τοῦ ἀπολέσθαι αὐτοὺς ἔδωκεν αὐτῷ δεῖξαι τῇ Εσθηρ και εἶπεν αὐτῷ ἐντείλασθαι αὐτῇ εἰσελθούσῃ παραιτᾶσθαι τὸν βασιλέα και ἀξιῶσαι αὐτὸν περὶ τοῦ λαοῦ μνησθεῖσα ἡμερῶν ταπεινώσεώς σου ὡς ἐτράφης ἐν χειρὶ μου, διότι Ἀμαν ὁ δευτερεύων τῷ βασιλεῖ ἐλάλησεν καθ' ἡμῶν εἰς θάνατον· ἐπικάλεσαι τὸν κύριον και λάλησον τῷ βασιλεῖ περὶ ἡμῶν και ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ θανάτου.
9 εἰσελθὼν δὲ ὁ Ἀχραθαῖος ἐλάλησεν αὐτῇ πάντας τοὺς λόγους τούτους.
10 εἶπεν δὲ Εσθηρ πρὸς Ἀχραθαῖον Πορεύθητι πρὸς Μαρδοχαῖον και εἶπὸν ὅτι
11 τὰ ἔθνη πάντα τῆς βασιλείας γινώσκει ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἡ γυν', ὃς εἰσελεύσεται πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν ἄκλιτος, οὐκ ἔστιν αὐτῷ σωτηρία· πλὴν ὃ ἐκτείνει ὁ βασιλεὺς τὴν χρυσὴν ῥάβδον, οὗτος σωθῆσεται· κάγω οὐ κέκλημαι εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, εἰσὶν αὐταὶ ἡμέραι τριάκοντα.
12 και ἀπγγειλεν Ἀχραθαῖος Μαρδοχαίῳ πάντας τοὺς λόγους Εσθηρ.
13 και εἶπεν Μαρδοχαῖος πρὸς Ἀχραθαῖον Πορεύθητι και εἶπὸν αὐτῇ Εσθηρ, μὴ εἴπῃς σεαυτῇ ὅτι σωθῆσῃ μόνῃ ἐν τῇ βασιλείᾳ παρὰ πάντας τοὺς Ιουδαίους·
14 ὡς ὅτι ἐὰν παρακούσῃς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ, ἄλλοθεν βοῦθεια και σκέπη ἔσται τοῖς Ιουδαίοις, σὺ δὲ και ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου ἀπολείσθαι· και τίς οἶδεν εἰ εἰς τὸν καιρὸν τούτον ἐβασίλευσας;
15 και ἐξαπέστειλεν Εσθηρ τὸν ἦκοντα πρὸς αὐτὴν πρὸς Μαρδοχαῖον λέγουσα
16 Βαδίσας ἐκκλησίασον τοὺς Ιουδαίους τοὺς ἐν Σούσοις και νηστεύσατε ἐπ' ἐμοὶ και μὴ φάγητε μηδὲ πίητε ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς νύκτα και ἡμέραν, κάγω δὲ και αἱ ἄβραι μου ἀσιτῶσμεν, και τότε εἰσελεύσομαι πρὸς τὸν βασιλέα παρὰ τὸν νόμον, ἐὰν και ἀπολέσθαι με ἦ.

17 Και βαδίσας Μαρδοχαῖος ἐποίησεν ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Εσθηρ,
17α ἐδῆθη κυρίου μνημονεύων πάντα τὰ ἔργα κυρίου και εἶπεν
17β κύριε βασιλεῦ πάντων κρατῶν, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ σου τὸ πᾶν ἔστιν, και οὐκ ἔστιν ὁ ἀντιδοξῶν σοι ἐν τῷ θέλειν σε σῶσαι τὸν Ισραηλ·
17ξ σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν και τὴν γῆν και πᾶν θαυμαζόμενον ἐν τῇ ὑπ' οὐρανὸν και κύριος εἶ πάντων, και οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιτάσσεται σοι τῷ κυρίῳ.
17δ πάντα γινώσκει· σὺ οἶδας, κύριε, ὅτι οὐκ ἐν ὕβρει οὐδὲ ἐν ὑπερηφανίᾳ οὐδὲ ἐν φιλοδοξίᾳ ἐποίησα τούτο, τὸ μὴ προσκυνεῖν τὸν ὑπερῶφανον Ἀμαν, ὅτι ἠυδόκουν φιλεῖν πέλματα ποδῶν αὐτοῦ πρὸς σωτηρίαν Ισραηλ·
17ε ἐποίησα τούτο, ἵνα μὴ θῶ δόξαν ἄνθρωπον ὑπεράνω δόξης θεοῦ, και οὐ προσκυνῶσω οὐδένα πλὴν σου τοῦ κυρίου μου και οὐ ποιῶσω αὐτὰ ἐν ὑπερηφανίᾳ.
17φ νῦν, κύριε ὁ θεὸς ὁ βασιλεὺς ὁ θεὸς Ἀβρααμ, φείσασαι τοῦ λαοῦ σου, ὅτι ἐπιβλέπουσιν ἡμῖν εἰς καταφθορὰν και ἐπεθύμησαν ἀπολέσαι τὴν ἐξ ἀρχῆς κληρονομίαν σου·
17γ ὑπερίδης τὴν μερίδα σου, ἣν σεαυτῷ ἔλυτρώσω ἐκ γῆς Αἰγύπτου·
17η τῆς δεῦσώς μου και ἰλάσθητι τῷ κλῶρω σου και στρέψον τὸ πένθος ἡμῶν εἰς εὐωχίαν, ἵνα ζῶντες ὑμνωμέν σου τὸ ὄνομα, κύριε, και μὴ ἀφανίσης στόμα αἰνούντων σοι.
17ι πᾶς Ισραηλ ἐκέκραξαν ἐξ ἰσχύος αὐτῶν, ὅτι θάνατος αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν.
17κ Και Εσθηρ ἡ βασίλισσα κατέφυγεν ἐπὶ τὸν κύριον ἐν ἀγωνίᾳ θανάτου κατελημμένη και ἀφελομένη τὰ ἱμάτια τῆς δόξης αὐτῆς ἐνεδύσατο ἱμάτια στενοχωρίας και πένθους και ἀντὶ τῶν ὑπερηφάνων ἡδυσμάτων σποδοῦ και κοπριῶν ἔπλησεν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς και τὸ σῶμα αὐτῆς ἐταπεινώσεν σφόδρα και πάντα τόπον κόσμου ἀγαλλιάματος αὐτῆς ἔπλησε στρεπτῶν τριχῶν αὐτῆς και ἐδεῖτο κυρίου θεοῦ Ισραηλ και εἶπεν
17λ μου ὁ βασιλεὺς ἡμῶν, σὺ εἶ μόνος· βοῦθησόν μοι τῇ μόνῃ και μὴ ἐχούσῃ βοηθὸν εἰ μὴ σέ, ὅτι κίνδυνός μου ἐν χειρὶ μου.
17μ ἤκουον ἐκ γενετῆς μου ἐν φυλῇ πατριᾶς μου ὅτι σὺ, κύριε, ἔλαβες τὸν Ισραηλ ἐκ πάντων τῶν ἔθνων και τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ πάντων τῶν προγόνων αὐτῶν εἰς κληρονομίαν αἰώνιον και ἐποίησας αὐτοῖς ὅσα ἐλάλησας.
17ν νῦν ἡμάρτομεν ἐνώπιόν σου, και παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ἀνθ' ὧν ἐδοξάσαμεν τοὺς θεοὺς αὐτῶν· δίκαιος εἶ, κύριε.
17ο νῦν οὐχ ἱκανώθησαν ἐν πικρασμῷ δουλείας ἡμῶν, ἀλλὰ ἔθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν εἰδῶλων αὐτῶν ἐξάραι ὀρισμὸν στόματός σου και ἀφανίσαι κληρονομίαν σου και ἐμφράξαι στόμα αἰνούντων σοι και σβέσαι δόξαν οἴκου σου και θυσιαστῆριόν σου
17π ἀνοίξαι στόμα ἔθνων εἰς ἀρετὰς ματαίων και θαυμασθῆναι βασιλέα σάρκινον εἰς αἰῶνα.
17θ παραδῶς, κύριε, τὸ σκῆπτρόν σου τοῖς μὴ οὔσιν, και μὴ καταγελασάτωσαν ἐν τῇ πτώσει ἡμῶν, ἀλλὰ στρέψον τὴν βουλὴν αὐτῶν ἐπ' αὐτούς, τὸν δὲ ἀρξάμενον ἐφ' ἡμᾶς παραδειγμάτισον.
17ρ κύριε, γνώσθητι ἐν καιρῷ θλίψεως ἡμῶν και ἐμὲ θάρσυνον, βασιλεῦ τῶν θεῶν και πάσης ἀρχῆς ἐπικρατῶν·
17ς λόγον εὐρυθμον εἰς τὸ στόμα μου ἐνώπιον τοῦ λέοντος και μετάθες τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς μῖσος τοῦ πολεμοῦντος ἡμᾶς εἰς συντέλειαν αὐτοῦ και τῶν ὁμοουσύντων αὐτῷ·
17τ δὲ ῥύσαι ἐν χειρὶ σου και βοῦθησόν μοι τῇ μόνῃ και μὴ ἐχούσῃ εἰ μὴ σέ, κύριε.
17υ γνώσιν ἔχεις και οἶδας ὅτι ἐμίσησα δόξαν ἀνόμων και βδελύσσομαι κοίτην ἀπεριτμῶν και παντός ἄλλοτρίου.

17ω οίδας τὴν ἀνάγκην μου, ὅτι βδελύσσομαι τὸ σημεῖον τῆς ὑπερηφανίας μου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου ἐν ἡμέραις ὀπτασίας μου· βδελύσσομαι αὐτὸ ὡς ῥάκος καταμνηνίων καὶ οὐ φορῶ αὐτὸ ἐν ἡμέραις ἡσυχίας μου.

17χ οὐκ ἔφαγεν ἡ δούλη σου τράπεζαν Ἀμαν καὶ οὐκ ἐδόξασα συμπόσιον βασιλέως οὐδὲ ἔπιον οἶνον σπονδῶν·

17ψ οὐκ ἠψφράνθη ἡ δούλη σου ἀφ' ἡμέρας μεταβολῆς μου μέχρι νῦν πλὴν ἐπὶ σοί, κύριε ὁ θεὸς Ἀβρααμ.

17ζ θεὸς ὁ ἰσχύων ἐπὶ πάντας, εἰσάκουσον φωνὴν ἀπηλπισμένων καὶ ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν πονηρευομένων· καὶ ῥύσαι με ἐκ τοῦ φόβου μου.

Ester 5

1 Καὶ ἐγενῆθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ὡς ἐπαύσατο προσευχομένη, ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς θεραπείας καὶ περιεβάλετο τὴν δόξαν αὐτῆς

1α γενηθεῖσα ἐπιφανῆς ἐπικαλεσαμένη τὸν πάντων ἐπόπτην θεὸν καὶ σωτήρα παρέλαβεν τὰς δύο ἄβρας καὶ τῇ μὲν μιᾷ ἐπηρείδετο ὡς τρυφερευομένη, ἡ δὲ ἑτέρα ἐπηκολούθει κουφίζουσα τὴν ἔνδυσιν αὐτῆς,

1β αὐτὴ ἐρυθριῶσα ἀκμῇ κάλλους αὐτῆς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἰλαρὸν ὡς προσφιλές, ἡ δὲ καρδία αὐτῆς ἀπεστενωμένη ἀπὸ τοῦ φόβου.

1ξ εἰσελθοῦσα πάσας τὰς θύρας κατέστη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ πᾶσαν στολὴν τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ ἐνεδεδύκει, ὄλος διὰ χρυσοῦ καὶ λίθων πολυτελῶν, καὶ ἦν φοβερὸς σφόδρα.

1δ ἄρας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πεπτωμένον δόξῃ ἐν ἀκμῇ θυμοῦ ἔβλεπεν, καὶ ἔπασεν ἡ βασίλισσα καὶ μετέβαλεν τὸ χρῶμα αὐτῆς ἐν ἐκλύσει καὶ κατεπέκυψεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ἄβρας τῆς προπορευομένης.

1ε μετέβαλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως εἰς πραῦτητα, καὶ ἀγωνιάσας ἀνεπῆδησεν ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, μέχρις οὗ κατέστη, καὶ παρεκάλει αὐτὴν λόγους εἰρηνικοῖς καὶ εἶπεν αὐτῇ

1φ ἐστὶν, Εσθηρ; ἐγὼ ὁ ἀδελφός σου, θάρσει, οὐ μὴ ἀποθάνῃς, ὅτι κοινὸν τὸ πρόσταγμα ἡμῶν ἐστὶν· πρόσελθε.

2 καὶ ἄρας τὴν χρυσοῦν ῥάβδον ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῆς καὶ ἠσπάσατο αὐτὴν καὶ εἶπεν Ἀλήθῃσόν μοι.

2α εἶπεν αὐτῷ Εἰδὸν σε, κύριε, ὡς ἄγγελον θεοῦ, καὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου ἀπὸ φόβου τῆς δόξης σου· ὅτι θαυμαστός εἶ, κύριε, καὶ τὸ πρόσωπόν σου χαρίτων μεστόν.

2β δὲ τῷ διαλέγεσθαι αὐτὴν ἔπασεν ἀπὸ ἐκλύσεως αὐτῆς, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐταράσσεται, καὶ πᾶσα ἡ θεραπεία αὐτοῦ παρεκάλει αὐτῶν.

3 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Τί θέλεις, Εσθηρ, καὶ τί σοῦ ἐστὶν τὸ ἀξίωμα; ἕως τοῦ ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου καὶ ἔσται σοι.

4 εἶπεν δὲ Εσθηρ Ἡμέρα μου ἐπίσημος σῆμερον ἐστὶν· εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, ἐλθάτω καὶ αὐτὸς καὶ Ἀμαν εἰς τὴν δοχῶν, ἢν ποιῶ σῆμερον.

5 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Κατασπεύσατε Ἀμαν, ὅπως ποιῶμεν τὸν λόγον Εσθηρ· καὶ παραγίνονται ἀμφοτέροι εἰς τὴν δοχῶν, ἢν εἶπεν Εσθηρ.

6 ἐν δὲ τῷ πότῳ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Εσθηρ Τί ἐστὶν, βασίλισσα Εσθηρ; καὶ ἔσται σοι ὅσα ἀξιόεις.

7 καὶ εἶπεν Τὸ αἴτημά μου καὶ τὸ ἀξίωμά μου·

8 εἰ εἶδον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἐλθάτω ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμαν ἐπὶ τὴν αὐριον εἰς τὴν δοχῶν, ἢν ποιῶ αὐτοῖς, καὶ αὐριον ποιῶ τὰ αὐτά.

9 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀμαν ἀπὸ τοῦ βασιλέως ὑπερχαρῆς εὐφραϊνόμενος· ἐν δὲ τῷ ἰδεῖν Ἀμαν Μαρδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ ἐθυμώθη σφόδρα.

10 καὶ εἰσελθὼν εἰς τὰ ἴδια ἐκάλεσεν τοὺς φίλους καὶ Ζωσαραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ

11 καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ καὶ τὴν δόξαν, ἢν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ περιέθηκεν, καὶ ὡς ἐποίησεν αὐτὸν πρωτεύειν καὶ ἡγεῖσθαι τῆς βασιλείας.

12 καὶ εἶπεν Ἀμαν Οὐ κέκληκεν ἡ βασίλισσα μετὰ τοῦ βασιλέως οὐδένα εἰς τὴν δοχὴν ἀλλ' ἢ ἐμέ, καὶ εἰς τὴν αὐριον κέκλημαι·

13 καὶ ταῦτά μοι οὐκ ἀρέσκει, ὅταν ἴδω Μαρδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ.

14 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ζωσαρα ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι Κοπῶ σοι ξύλον πηχῶν πεντῶντα, ὄρθρου δὲ εἰπὼν τῷ βασιλεῖ καὶ κρεμασθῶ Μαρδοχαῖος ἐπὶ τοῦ ξύλου· σὺ δὲ εἰσελθε εἰς τὴν δοχὴν σὺν τῷ βασιλεῖ καὶ εὐφραίνου. καὶ ἤρесе τὸ ῥῆμα τῷ Ἀμαν, καὶ ἠτοιμάσθη τὸ ξύλον.

Ester 6

1 Ὁ δὲ κύριος ἀπέστησεν τὸν ὕπνον ἀπὸ τοῦ βασιλέως τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ εἶπεν τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ εἰσφέρειν γράμματα μνημόσυνα τῶν ἡμερῶν ἀναγινώσκειν αὐτῷ.

2 εἶδεν δὲ τὰ γράμματα τὰ γραφέντα περὶ Μαρδοχαίου, ὡς ἀπ' ἄγγειλεν τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν δύο εὐνοῦχων τοῦ βασιλέως ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτοὺς καὶ ζητήσαι ἐπιβαλεῖν τὰς χεῖρας Ἀρταξέρξη.

3 εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς Τίνα δόξαν ἢ χάριν ἐποιῶσαμεν τῷ Μαρδοχαίῳ; καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως Οὐκ ἐποίησας αὐτῷ οὐδέν.

4 ἐν δὲ τῷ πυνθάνεσθαι τὸν βασιλέα περὶ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου ἰδοὺ Ἀμαν ἐν τῇ αὐλῇ· εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς Τίς ἐν τῇ αὐλῇ; ὁ δὲ Ἀμαν εἰσήλθεν εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον ἐπὶ τῷ ξύλῳ, ᾧ ἠτοιμάσεν.

5 καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως Ἰδοὺ Ἀμαν ἔστηκε ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Καλέσατε αὐτόν.

6 εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμαν Τί ποιῶσω τῷ ἀνθρώπῳ, ὃν ἐγὼ θέλω δοξάσαι; εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ Ἀμαν Τίνα θέλει ὁ βασιλεὺς δοξάσαι εἰ μὴ ἐμέ;

7 εἶπεν δὲ πρὸς τὸν βασιλέα Ἀνθρωπον, ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι,

8 ἐνεγκάτωσαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως στολὴν βυσσίνην, ἢν ὁ βασιλεὺς περιβάλλεται, καὶ ἵππον, ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπιβαίνει,

9 καὶ δότω ἐνὶ τῶν φίλων τοῦ βασιλέως τῶν ἐνδόξων καὶ στολισάτω τὸν ἄνθρωπον, ὃν ὁ βασιλεὺς ἀγαπᾷ, καὶ ἀναβιβασάτω αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ κηρυστέτω διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως λέγων Οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ, ὃν ὁ βασιλεὺς δοξάζει.

10 εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμαν Καθὼς ἐλάλησας, οὕτως ποιήσον τῷ Μαρδοχαίῳ τῷ Ἰουδαίῳ τῷ θεραπεύοντι ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ μὴ παραπεσάτω σου λόγος ὢν ἐλάλησας.

11 ἔλαβεν δὲ Ἀμαν τὴν στολὴν καὶ τὸν ἵππον καὶ ἐστόλισεν τὸν Μαρδοχαῖον καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ διῆλθεν διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως καὶ ἐκῆρυσσεν λέγων Οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ, ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι.

12 ἐπέστρεψεν δὲ ὁ Μαρδοχαῖος εἰς τὴν αὐλῶν, Ἀμαν δὲ ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια λυπούμενος κατὰ κεφαλῆς.

13 καὶ διηγῶσατο Ἀμαν τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ Ζωσαρα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς φίλοις, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ φίλοι καὶ ἡ γυνὴ Εἰ ἐκ γένους Ἰουδαίων Μαρδοχαῖος, ἦρξαι ταπεινοῦσθαι ἐνώπιον αὐτοῦ, πεσὼν πεσῆ· οὐ μὴ δύνη αὐτὸν ἀμύνασθαι, ὅτι θεὸς ζῶν μετ' αὐτοῦ.

14 ἐτι αὐτῶν λαλούντων παραγίνονται οἱ εὐνοῦχοι ἐσπεύδοντες τὸν Ἀμαν ἐπὶ τὸν πότον, ὃν ἠτοιμάσεν Εσθηρ.

Ester 7

1 Εισήλθεν δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμαν συμπιεῖν τῆ βασιλίσση.
2 εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς Εσθηρ τῆ δευτέρα ἡμέρα ἐν τῷ πότῳ· Τί ἐστίν, Εσθηρ βασίλισσα, καὶ τί τὸ αἴτημά σου καὶ τί τὸ ἀξίωμα σου; καὶ ἔστω σοι ἕως τοῦ ἡμῖσους τῆς βασιλείας μου.
3 καὶ ἀποκριθεῖσα εἶπεν· Εἰ εὖρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, δοθ' ἡ ψυχὴ μου τῷ αἰτ' ματί μου καὶ ὁ λαός μου τῷ ἀξιώματί μου·
4 ἐπράθημεν γὰρ ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός μου εἰς ἀπώλειαν καὶ διαρπαγὴν καὶ δουλείαν, ἡμεῖς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ παρ' ἑαυτοῦ οὐ γὰρ ἀξίος ὁ διάβολος τῆς αὐλῆς τοῦ βασιλέως.
5 εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς· Τίς οὗτος, ὅστις ἐτόλμησεν ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο;
6 εἶπεν δὲ Εσθηρ Ἀνθρωπος ἐχθρὸς Ἀμαν ὁ πονηρὸς οὗτος. Ἀμαν δὲ ἐταράχθη ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης.
7 ὁ δὲ βασιλεὺς ἐξανέστη ἐκ τοῦ συμποσίου εἰς τὸν κῆπον· ὁ δὲ Ἀμαν παρητεῖτο τὴν βασίλισσαν, ἐώρα γὰρ ἑαυτὸν ἐν κακοῖς ὄντα.
8 ἐπέστρεψεν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ κ' πού, Ἀμαν δὲ ἐπιπεπτικεῖ ἐπὶ τὴν κλίνην ἀξίων τὴν βασίλισσαν· εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς Ὡστε καὶ τὴν γυναῖκα βιάζῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μου; Ἀμαν δὲ ἀκούσας διετράπη τῷ προσώπῳ.
9 εἶπεν δὲ Βουγαθὰν εἰς τῶν εὐνοῦχων πρὸς τὸν βασιλέα· Ἰδοὺ καὶ ξύλον ἠτοίμασεν Ἀμαν Μαρδοχαίῳ τῷ λαλ' σάντι περὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ἄρθωται ἐν τοῖς Ἀμαν ξύλον πηχῶν πεντ' κοντα. εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς Σταυρωθ' ἡ ἐπ' αὐτό.
10 καὶ ἐκρεμάσθη Ἀμαν ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὃ ἠτοίμασεν Μαρδοχαίῳ. καὶ τότε ὁ βασιλεὺς ἐκόπασεν τοῦ θυμοῦ.

Ester 8

1 Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἔδωρ' ἴσατο Εσθηρ ὅσα ὑπῆρχεν Ἀμαν τῷ διαβόλῳ, καὶ Μαρδοχαίῳ προσεκλ' ἤθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ὑπέδειξεν γὰρ Εσθηρ ὅτι ἐνοικεῖται αὐτῇ.
2 ἔλαβεν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον, ὃν ἀφείλατο Ἀμαν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Μαρδοχαίῳ, καὶ κατέστησεν Εσθηρ Μαρδοχαῖον ἐπὶ πάντων τῶν Ἀμαν.
3 καὶ προσθεῖσα ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προσέειπεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἤξιου ἀφελεῖν τὴν Ἀμαν κακίαν καὶ ὅσα ἐποίησεν τοῖς Ἰουδαίῳ.
4 ἐξέτεινεν δὲ ὁ βασιλεὺς Εσθηρ τὴν ῥάβδον τὴν χρυσοῦν, ἐξηγέρθη δὲ Εσθηρ παρεστηκέναι τῷ βασιλεῖ.
5 καὶ εἶπεν Εσθηρ· Εἰ δοκεῖ σοι καὶ εὖρον χάριν, πεμθ' ἡμῶν ἀποστραφῆναι τὰ γράμματα τὰ ἀπεσταλμένα ὑπὸ Ἀμαν τὰ γραφέντα ἀπολέσθαι τοὺς Ἰουδαίους, οἳ εἰσιν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου·
6 πῶς γὰρ δυν' σωμαὶ ἰδεῖν τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου καὶ πῶς δυν' σωμαὶ σωθῆναι ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῆς πατρίδος μου;
7 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Εσθηρ· Εἰ πάντα τὰ ὑπάρχοντα Ἀμαν ἔδωκα καὶ ἐχαρισάμην σοι καὶ αὐτὸν ἐκρέμασα ἐπὶ ξύλου, ὅτι τὰς χεῖρας ἐπ' νεγκε τοῖς Ἰουδαίῳ, τί ἔτι ἐπιζητεῖς;
8 γράψατε καὶ ἡμεῖς ἐκ τοῦ ὀνόματός μου ὡς δοκεῖ ὑμῖν καὶ σφραγίσατε τῷ δακτυλίῳ μου· ὅσα γὰρ γράφεται τοῦ βασιλέως ἐπιτάξαντος καὶ σφραγισθῆ τῷ δακτυλίῳ μου, οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀντειπεῖν.
9 ἐκλ' ἤθησαν δὲ οἱ γραμματεῖς ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, ὃς ἐστὶ Νισα, τρίτη καὶ εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἐγράφη τοῖς Ἰουδαίῳ ὅσα ἐνετείλατο τοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς ἄρχουσιν τῶν σατραπῶν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας, ἑκατὸν εἴκοσι ἐπὶ σατραπείαις κατὰ χώραν καὶ χώραν, κατὰ τὴν ἑαυτῶν λέξιν.

10 ἐγράφη δὲ διὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἐσφραγίσθη τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ, καὶ ἐξαπέστειλαν τὰ γράμματα διὰ βιβλιαφόρον,

11 ὡς ἐπέταξεν αὐτοῖς χρῆσθαι τοῖς νόμοις αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει βοηθῆσαι τε αὐτοῖς καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀντιδικοῖς αὐτῶν καὶ τοῖς ἀντικειμένους αὐτῶν ὡς βούλονται,

12 ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξου, τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνός, ὃς ἐστὶν Ἀδαρ.

12α Ὡν ἐστὶν ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τὰ ὑπογεγραμμένα

12β μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἴκοσι ἐπὶ σατραπείαις χωρῶν ἄρχουσι καὶ τοῖς τὰ ἡμέτερα φρονοῦσι χαίρειν.

12ξ τῇ πλείστῃ τῶν εὐεργετούντων χρηστότητι πυκνότερον τιμώμενοι μείζον ἐφρόνησαν καὶ οὐ μόνον τοὺς ὑποταγμένους ἡμῖν ζητοῦσι κακοποιεῖν, τὸν τε κόρον οὐ δυνάμενοι φέρειν καὶ τοῖς ἑαυτῶν εὐεργεταῖς ἐπιχειροῦσι μηχανᾶσθαι·

12δ τὴν εὐχαριστίαν οὐ μόνον ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀνταναιρῶντες, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν ἀπειραγῶθων κόμποις ἐπαρθέντες τοῦ τὰ πάντα κατοπεύοντος αἰεὶ θεοῦ μισοπόνηρον ὑπολαμβάνουσι ἐκφευξέσθαι δίκην.

12ε δὲ καὶ πολλοὺς τῶν ἐπ' ἐξουσίας τεταγμένων τῶν παρευθέντων χειρίζειν φίλων τὰ πράγματα παραμυθία μεταίτιους αἱμάτων ἀθῶν καταστ' ἴσασα περιέβαλε συμφοραῖς ἀνηκέστοις

12φ τῆς κακοηθείας ψευδεῖ παραλογισμῷ παραλογισαμένων τὴν τῶν ἐπικρατούντων ἀκέραιον εὐγνωμοσύνην.

12γ δὲ ἔξεστιν, οὐ τοσοῦτον ἐκ τῶν παλαιότερων ὧν παρεδώκαμεν ἱστοριῶν, ὅσα ἐστὶν παρὰ πόδας ὑμᾶς ἐκζητοῦντας ἀνοσίως συντετελεσμένα τῇ τῶν ἀνάξια δυναστευόντων λοιμότητι,

12η προσέχειν εἰς τὰ μετὰ ταῦτα εἰς τὸ τὴν βασιλείαν ἀτάραχον τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις μετ' εἰρ' ἡσυχίας παρεξόμεθα

12ι ταῖς μεταβολαῖς, τὰ δὲ ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐρχόμενα διακρίνοντες αἰεὶ μετ' ἐπιεικεστέρως ἀπαντ' ἴσως.

12κ γὰρ Ἀμαν Ἀμαδαθοῦ Μακεδόν, ταῖς ἀληθείαις ἀλλότριος τοῦ τῶν Περσῶν αἵματος καὶ πολὺ διεστηκῶς τῆς ἡμετέρας χρηστότητος, ἐπιξενωθεὶς ἡμῖν

12λ ἥς ἔχομεν πρὸς πᾶν ἔθνος φιλανθρωπίας ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἀναγορεύεσθαι ἡμῶν πατέρα καὶ προσκυνούμενον ὑπὸ πάντων τὸ δεύτερον τοῦ βασιλικοῦ θρόνου πρόσωπον διατελεῖν,

12μ ἐνέγκας δὲ τὴν ὑπερφορίαν ἐπετ' δευσευ τῆς ἀρχῆς στερῆσαι ἡμᾶς καὶ τοῦ πνεύματος

12ν τε ἡμέτερον σωτήρα καὶ διὰ παντὸς εὐεργέτην Μαρδοχαῖον καὶ τὴν ἄμεμπτον τῆς βασιλείας κοινῶν Εσθηρ σὺν παντὶ τῷ τούτων ἔθνεϊ πολυπλόκοις μεθόδων παραλογισμοῖς αἰτησάμενος εἰς ἀπώλειαν·

12ο γὰρ τῶν τρόπων τούτων ὧ' ἤθη λαβῶν ἡμᾶς ἐρ' ἴμους τὴν τῶν Περσῶν ἐπικράτησιν εἰς τοὺς Μακεδόνας μετᾶξαι.

12π δὲ τοὺς ὑπὸ τοῦ τρισαλιτηρίου παραδεδομένους εἰς ἀφανισμόν Ἰουδαίους εὐρίσκομεν οὐ κακούργους ὄντας, δικαιοτάτοις δὲ πολιτευομένους νόμοις,

12θ δὲ υἱὸς τοῦ ὑψίστου μεγίστου ζῶντος θεοῦ τοῦ κατευθύνοντος ἡμῖν τε καὶ τοῖς προγόνοις ἡμῶν τὴν βασιλείαν ἐν τῇ καλλίστῃ διαθήσει.

12ρ οὐν ποι' ἴσεται μὴ προσχρησάμενοι τοῖς ὑπὸ Ἀμαν Ἀμαδαθοῦ ἀποσταλεῖσι γράμμασιν διὰ τὸ αὐτὸν τὸν ταῦτα ἐξεργασάμενον πρὸς ταῖς Σούσων πύλαις ἐσταυρῶσθαι σὺν τῇ πανοικίᾳ, τὴν καταξίαν τοῦ τὰ πάντα ἐπικρατούντος θεοῦ διὰ τάχους ἀποδόντος αὐτῷ κρίσιν,

12ς δὲ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐκθέντες ἐν παντὶ τόπῳ μετὰ παρησίας εἰς τοὺς Ἰουδαίους χρῆσθαι τοῖς ἑαυτῶν νομίμοις καὶ συνεπισχύειν αὐτοῖς ὅπως τοὺς ἐν καιρῷ θλίψεως ἐπιθεμένους αὐτοῖς ἀμύνωνται τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνός Ἀδαρ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ·

12τ γὰρ ὁ πάντα δυναστεύων θεὸς ἀντ' ὀλεθρίας τοῦ ἐκλεκτοῦ γένους ἐποίησεν αὐτοῖς εὐφροσύνην.
 12υ ἡμεῖς οὖν ἐν ταῖς ἐπωνύμοις ὑμῶν ἑορταῖς ἐπίσημον ἡμέραν μετὰ πάσης εὐωχίας ἄγετε, ὅπως καὶ νῦν καὶ μετὰ ταῦτα σωτηρία ἦ ἡμῖν καὶ τοῖς εὐνοοῦσιν Πέρσiais, τοῖς δὲ ἡμῖν ἐπιβουλευούσιν μνημόσυνον τῆς ἀπωλείας.
 12χ δὲ πόλις ἢ χώρα τὸ σύνολον, ἣτις κατὰ ταῦτα μὴ ποιῶσιν, δόρατι καὶ πυρὶ καταναλωθῶσεται μετ' ὀργῆς· οὐ μόνον ἀνθρώποις ἄβατος, ἀλλὰ καὶ θηρίοις καὶ πετεινοῖς εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἔχθιστος κατασταθῶσεται.
 13 τὰ δὲ ἀντίγραφα ἐκτιθέσθωσαν ὀφθαλμοφανῶς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ, ἐτοίμους τε εἶναι πάντας τοὺς Ἰουδαίους εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν πολεμῆσαι αὐτῶν τοὺς ὑπεναντίους.
 14 Οἱ μὲν οὖν ἰππεῖς ἐξῆλθον σπεύδοντες τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα ἐπιτελεῖν· ἐξετέθη δὲ τὸ πρόσταγμα καὶ ἐν Σούσοις.
 15 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐξῆλθεν ἐστολισμένος τὴν βασιλικὴν στολὴν καὶ στέφανον ἔχων χρυσοῦν καὶ διάδημα βύσσινον πορφυροῦν· ἰδόντες δὲ οἱ ἐν Σούσοις ἐχάρησαν.
 16 τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἐγένετο φῶς καὶ εὐφροσύνη·
 17 κατὰ πόλιν καὶ χώραν, οὐ ἂν ἐξετέθη τὸ πρόσταγμα, οὐ ἂν ἐξετέθη τὸ ἔκθεμα, χαρὰ καὶ εὐφροσύνη τοῖς Ἰουδαίοις, κῶθων καὶ εὐφροσύνη, καὶ πολλοὶ τῶν ἐθνῶν περιετέμοντο καὶ ἰουδαίζον διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

Ester 9

1 Ἐν γὰρ τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός, ὅς ἐστιν Ἀδαρ, παρήν τὰ γράμματα τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως.
 2 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀπώλοντο οἱ ἀντικείμενοι τοῖς Ἰουδαίοις· οὐδεὶς γὰρ ἀντέστη φοβούμενος αὐτούς.
 3 οἱ γὰρ ἄρχοντες τῶν σατραπῶν καὶ οἱ τύραννοι καὶ οἱ βασιλικοὶ γραμματεῖς ἐτίμων τοὺς Ἰουδαίους· ὁ γὰρ φόβος Μαρδοχαίου ἐνέκειτο αὐτοῖς.
 4 προσέπεσεν γὰρ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως ὀνομασθῆναι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ.
 6 καὶ ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἀπέκτειναν οἱ Ἰουδαῖοι ἄνδρας πεντακοσίους
 7 τὸν τε Φαρσαννεσταιν καὶ Δελφῶν καὶ Φασγα
 8 καὶ Φαρδαθα καὶ Βαρεα καὶ Σαρβαχα
 9 καὶ Μαρμασιμα καὶ Αρουφαιον καὶ Αρσαιον καὶ Ζαβουθαιθαν,
 10 τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμαν Ἀμαδαθου Βουγαίου τοῦ ἐχθροῦ τῶν Ἰουδαίων, καὶ δι' ἴρπασαν.
 11 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐπεδόθη ὁ ἀριθμὸς τῷ βασιλεῖ τῶν ἀπολωλότων ἐν Σούσοις.
 12 εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς Εσθηρ' Ἀπώλεσαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἄνδρας πεντακοσίουσ· ἐν δὲ τῇ περιχώρῳ πῶς οἶε ἔχρ'σαντο; τί οὖν ἀξιοῖς ἔτι καὶ ἔσται σοι;
 13 καὶ εἶπεν Εσθηρ τῷ βασιλεῖ Δοθ' τῷ τοῖς Ἰουδαίοις χρῆσθαι ὡσαύτως τὴν αὐρίον ὥστε τοὺς δέκα υἱοὺς κρεμάσαι Ἀμαν.
 14 καὶ ἐπέτρεψεν οὕτως γενέσθαι καὶ ἐξέθηκε τοῖς Ἰουδαίοις τῆς πόλεως τὰ σώματα τῶν υἱῶν Ἀμαν κρεμάσαι.
 15 καὶ συν' ἤχθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ Ἀδαρ καὶ ἀπέκτειναν ἄνδρας τριακοσίους καὶ οὐδὲν δι' ἴρπασαν.
 16 οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ συν' ἤχθησαν καὶ ἑαυτοῖς ἐβό'θουν καὶ ἀνεπαύσαντο ἀπὸ τῶν πολεμίων· ἀπώλεσαν γὰρ αὐτῶν μυρίους πεντακισχιλίους τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ Ἀδαρ καὶ οὐδὲν δι' ἴρπασαν.
 17 καὶ ἀνεπαύσαντο τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός καὶ ἦγον αὐτὴν ἡμέραν ἀναπαύσεως μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.

18 οἱ δὲ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν Σούσοις τῇ πόλει συν' ἤχθησαν καὶ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ καὶ οὐκ ἀνεπαύσαντο· ἦγον δὲ καὶ τὴν πεντεκαιδεκάτην μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.
 19 διὰ τοῦτο οὖν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ διεσπαρμένοι ἐν πάσῃ χώρᾳ τῇ ἔξω ἄγουσιν τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην τοῦ Ἀδαρ ἡμέραν ἀγαθὴν μετ' εὐφροσύνης ἀποστέλλοντες μερίδας ἕκαστος τῷ πλησίον, οἱ δὲ κατοικοῦντες ἐν ταῖς μητροπόλεσιν καὶ τὴν πεντεκαιδεκάτην τοῦ Ἀδαρ ἡμέραν εὐφροσύνην ἀγαθὴν ἄγουσιν ἐξαποστέλλοντες μερίδας τοῖς πλησίον.
 20 Ἐγραψεν δὲ Μαρδοχαῖος τοὺς λόγους τούτους εἰς βιβλίον καὶ ἐξαπέστειλεν τοῖς Ἰουδαίοις, ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀρταξέρξου βασιλείᾳ, τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν,
 21 στήσαι τὰς ἡμέρας ταύτας ἀγαθὰς ἄγειν τε τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην καὶ τὴν πεντεκαιδεκάτην τοῦ Ἀδαρ.
 22 ἐν γὰρ ταύταις ταῖς ἡμέραις ἀνεπαύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ τὸν μῆνα, ἐν ᾧ ἐστράφη αὐτοῖς (ὅς ἦν Ἀδαρ) ἀπὸ πένθους εἰς χαρὰν καὶ ἀπὸ ὀδύνης εἰς ἀγαθὴν ἡμέραν, ἄγειν ὅλον ἀγαθὰς ἡμέρας γάμων καὶ εὐφροσύνης ἐξαποστέλλοντας μερίδας τοῖς φίλοις καὶ τοῖς πτωχοῖς.
 23 καὶ προσεδέξαντο οἱ Ἰουδαῖοι, καθὼς ἔγραψεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος,
 24 πῶς Ἀμαν Ἀμαδαθου ὁ Μακεδὼν ἐπολέμει αὐτούς, καθὼς ἔθετο ψ'φισμα καὶ κλήρον ἀφανίσαι αὐτούς,
 25 καὶ ὡς εἰσῆλθεν πρὸς τὸν βασιλέα λέγων κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον· ὅσα δὲ ἐπεχείρησεν ἐπάξαι ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους κακὰ, ἐπ' αὐτὸν ἐγένοντο, καὶ ἐκρεμάσθη αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ.
 26 διὰ τοῦτο ἐπεκλ'θησαν αἱ ἡμέραι αὗται Φρουραι διὰ τοὺς κλ'ρους, ὅτι τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν καλοῦνται Φρουραι, διὰ τοὺς λόγους τῆς ἐπιστολῆς ταύτης καὶ ὅσα πεπόνθασιν διὰ ταῦτα καὶ ὅσα αὐτοῖς ἐγένετο·
 27 καὶ ἔστησεν καὶ προσεδέχοντο οἱ Ἰουδαῖοι ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοῖς προστεθειμένοις ἐπ' αὐτῶν οὐδὲ μὴ ἄλλως χρ'σονται· αἱ δὲ ἡμέραι αὗται μνημόσυνον ἐπιτελούμενον κατὰ γενεὰν καὶ γενεὰν καὶ πόλιν καὶ πατριὰν καὶ χώραν·
 28 αἱ δὲ ἡμέραι αὗται τῶν Φρουραι ἀχθ'σονται εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν οὐ μὴ ἐκλίπη ἐκ τῶν γενεῶν.
 29 καὶ ἔγραψεν Εσθηρ ἡ βασίλισσα θυγάτηρ Ἀμινδαβ καὶ Μαρδοχαῖος ὁ Ἰουδαῖος ὅσα ἐποίησαν τό τε στερέωμα τῆς ἐπιστολῆς τῶν Φρουραι.
 31 καὶ Μαρδοχαῖος καὶ Εσθηρ ἡ βασίλισσα ἔστησαν ἑαυτοῖς καθ' ἑαυτῶν καὶ τότε στ'σαντες κατὰ τῆς ὑγιείας αὐτῶν καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν·
 32 καὶ Εσθηρ λόγῳ ἔστησεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐγράφη εἰς μνημόσυνον.

Ester 10

1 Ἐγραψεν δὲ ὁ βασιλεὺς τέλη ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης.
 2 καὶ τὴν ἰσχὴν αὐτοῦ καὶ ἀνδραγαθίαν πλοῦτόν τε καὶ δόξαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἰδοὺ γέγραπται ἐν βιβλίῳ βασιλέων Περσῶν καὶ Μ'δων εἰς μνημόσυνον.
 3 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος διεδέχετο τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην καὶ μέγας ἦν ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ δεδοξασμένος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων· καὶ φιλούμενος διηγείτο τὴν ἀγωγὴν παντὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ.
 3α Καὶ εἶπεν Μαρδοχαῖος Παρὰ τοῦ θεοῦ ἐγένετο ταῦτα·
 3β γὰρ περὶ τοῦ ἐνυπνίου, οὐ εἶδον περὶ τῶν λόγων τούτων· οὐδὲ γὰρ παρήλθεν ἀπ' αὐτῶν λόγος.
 3γ μικρὰ πηγ', ἢ ἐγένετο ποταμὸς καὶ ἦν φῶς καὶ ἥλιος καὶ ὕδωρ πολὺ· Εσθηρ ἐστὶν ὁ ποταμὸς, ἦν ἐγάμησεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐποίησεν βασίλισσαν.
 3δ δὲ δύο δράκοντες ἐγὼ εἰμι καὶ Ἀμαν.

3ε δὲ ἔθνη τὰ ἐπισυναχθέντα ἀπολέσαι τὸ ὄνομα τῶν
Ιουδαίων.

3φ δὲ ἔθνος τὸ ἐμόν, οὗτός ἐστιν Ἰσραηλ οἱ βο΄σαντες
πρὸς τὸν θεὸν καὶ σωθέντες· καὶ ἔσωσεν κύριος τὸν
λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο κύριος ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν
κακῶν τούτων, καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ σημεῖα καὶ τὰ
τέρατα τὰ μεγάλα, ἃ οὐ γέγονεν ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

3γ τοῦτο ἐποίησεν κλ΄ρους δύο, ἓνα τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ
καὶ ἓνα πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν·

3η ἦλθον οἱ δύο κλῆροι οὗτοι εἰς ὥραν καὶ καιρὸν καὶ
εἰς ἡμέραν κρίσεως ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς
ἔθνεσιν,

3ι ἐμν΄σθη ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ἐδικαίωσεν τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ.

3κ ἔσονται αὐτοῖς αἱ ἡμέραι αὗται ἐν μηνὶ Ἀδαρ τῇ
τεσσαρεσκαιδεκάτῃ καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ
μηνὸς μετὰ συναγωγῆς καὶ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ κατὰ γενεάς εἰς τὸν αἰῶνα ἐν τῷ λαῷ
αὐτοῦ Ἰσραηλ.

3λ Ἔτους τετάρτου βασιλεύοντος Πτολεμαίου καὶ
Κλεοπάτρας εἰς΄νεγκεν Δωσίθεος, ὃς ἔφη εἶναι ἱερεὺς
καὶ Λευίτης, καὶ Πτολεμαῖος ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὴν
προκειμένην ἐπιστολὴν τῶν Φρουραῖ, ἣν ἔφασαν εἶναι
καὶ ἐρμηνευκέναι Λυσίμαχον Πτολεμαίου τῶν ἐν
Ιερουσαλημ.